

sõa mehhil olli seál sees, ja ümberrin-
gi ollid süggavad orrud, paks mets,
mäed ja kitsad teed. Mäggdede peale
ja kitsikustesse sisse ollid Turkid ommad
sured tükid pannud, ja pealegi veel
wallid ja krawid ennese ümber teinud.
Keigeeniuamiste olli üks mäggi meie
wasto, kust Turkid keigeessite piddid
ärraagetama, enne kui meil lotus olli
linna arrawötta. Sepärrast käskis
meie Weld-Marsal et monned Kinra-
sid omma riggementidega omma õnne
piddid katsuma. Ndi pea kui Turkid
sedda nähha said, lastid nemmad om-
ma tükidega ja püssidega meie rahva
peale mis liggi aias, linna wallide ja
mäe peast viete hästi, et nahk kül soaks
laks.

Agga ommeti käidi ikka peale.
Eäsimenne liik olli jo nenda kaugele
mäe peale samud et nemmad jo Pajo-
nettidega tahtsid waenlaaste seffa tun-
gida, agga nende Owerst lasti mahha,
ja se läbbi tehti neile wiwitus. Tur-
kid kargasid siis omma wallide taggant
välja, ja jooksid omma moõgaga peus,
ni wallusaste meie rahwa peale et nem-
mad piddid taggasi minnema, ja se
läbbi tagganes ka se teine liik pahhe-
mal polel. Kui se ees otsas sündis,
aias meie folmas liik teiselt polelt mäg-
ge ülles, ja tulli Turkide selja taggant.
Kui need teised sedda näggid, kes meie
eäsimest liki takka aiasid, põrasid nem-
mad ful ümber, agga meie rahwas ei
annud